

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku G. W. i P. W.
przy uczestnictwie D. R. , A. R., B. M. i Gminy Ś.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
przyznaje radcy prawnemu D. D. (Kancelaria Radcy Prawnego w
K.) od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 180 zł (sto
osiemdziesiąt zł) z należnym podatkiem od towarów i usług,
tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej
wnioskodawcom z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelacje wnioskodawców i uczestniczki B. M. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 listopada 2013 r., ustanawiającego służebność drogi koniecznej.

Wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, wskazując, że jest oczywiście uzasadniona, gdyż Sądy nie uwzględniły całości materiału dowodowego w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżących, że skarga jest oczywiście uzasadniona, to powinni oni w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić wskazujące na to argumenty. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykażą, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.).

Twierdzenie skarżących o oczywistej zasadności skargi nie spełnia przyjętych w orzecznictwie Sądu Najwyższego kryteriów „oczywistości”. Nie wykazano ani nawet nie podjęto próby wykazania „oczywistości” wniesionej skargi. W istocie skarga kasacyjna została wymierzona w ustalenia i ocenę dowodów, co w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).